

عنوان مقاله:

لالایی، واگویه های مادران ایرانی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم انسانی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زهرا وفایی فرد - دکترای زبان و ادبیات فارسی از دانشگاه آزاد واحد اراک - استادیار دانشگاه آزاد واحد شهر قدس - تهران

خلاصه مقاله:

لالایی های ایرانی بخشی از ادبیات شفاهی و نیز بخشی از ترانه های عامیانه است که سرایندهان آن بر ما معلوم نیست اما سادگی زبان و کاربردی بودن آن در میان مردم در دوره های مختلف سبب مانایی آن ها شده است. یکی از کاربردهای لالایی افزودن بر مبنای روح بخش آن برای کودکان، واگویه کردن دردها و آلام مادران ایرانی در فضایی آزاد و دور از قضاوت است. در پژوهش حاضر پس از بررسی لالایی های جمع آوری شده در چند اثر مشترکات دردهای مادران ایران در لالایی خواب شکل واگویه دردها و نگرانی های زن ایرانی مورد بررسی قرار گرفت. فراوانی و تکرار بعضی از این موارد در حوزه مطالعات فرهنگی و جامعه شناسی، از اهمیت بالایی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

لالایی، ادبیات شفاهی، دردهای اجتماعی، مادران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/757267>

